

ס' א מ"י ט"ח המלכות
מס' ס' ס' ס' ס' ס'

פרת הטאת פרק ארבעה עשר זבחים

סמורת השם

נסי דאיני מירושלים כולה ר"ל קאמר לה: **מספלא מסו** וקברוס
הבאים אחריהם בבתי קברות ואין לחוש לכל הארץ אלא לשאר ארצות
שהיה שם מצול ושקעו בטיט: **מכרס דמטיקרא** קורס מצול מן: **מכל**
אשר במכרס: לחסוקי דגיס שבים: (י' דסיני דקס רימא ספס) הראס

היינו דקס רימא הסס: וטע"ג דכל השאר מנו בהכלל מחמת
שהיה גדול וגבור לא הויק ל' ההכל: **אוריאל** דרימא
ג"ר ר"ת פי' עופר של ראס דעופר האיליס מהרמני' אוריאל דליילא
(פי' ב) ורימא הוא ראס ולא כרבי שמואל דג רס בהמוכר את הספינה
(ב"ב דף ע"ג): אוריאל דרימא ומפרס

דג של יס ואבג ריהייה לא דק דהא
אמר הכא לא נגורה גורה על דגיס
שבים ואילוס בופל"ש שאלו קורין ראס
ליהא וחלכס אכור דראס ודאי מין
מיה הוא וחלכו מותר כדכתיב ארץ
ודישון ומתרגמין ויעללו ורימא ופול"ש
שבמקומות קטנים דאין לומר שהוא מין
ראס ויס בטיט גדול דא"כ מאי קשיא
ליה היכא קס הא לא קשיא ליה "אריה
דבי עילאי בפרק אלו טרפות (חולין
דף ע"ג): היכא קס "היו אריות אחרים
קטנים שיכול להגנים ועוד הא קא
חזין דלוחו בופל"ש בני מלאכה גינהו
ומשכין בקרון ומורשין בן וראס לאו
צר מלאכה הוא דכתיב התקשר ראס
בכלס עבדו אל ישדד עמקס חמיר
(איוב ט): **יצאן** קדשי בדר הבית
בלשון אחר פי' בקונטרס דממעט אפי'
תמימים דהא פרת חטאת תמימה
וממעטא משום דלינה ראויה לפתח
אל מועד ונראה דאין זו ראייה דפרת
חטאת לא קיימא למזבח "ולאו מתפיס
תמימים לבדק הבית "הא אמר בסוף
תמורה (דף ע"ג): דכל הארץ למזבח
אזי יולא מדי מזבח לעולם וממכרו
לגורכי עולות ושלמים וז"ל מאי שנא
קדשי בדר הבית תמימים משעירי ויה"כ
דלמר ב"ש שני שעירי (יומא דף ע"ג):
חייב בעשה בחזן הואיל וראויים
לשעיר בעשה בחזן וכ"ש הגד דאין
יולאן מדי מזבח וי"ל כיון דעדיין לאו
קדשי מזבח גינהו לא חשיבי ראין לפתח
אל מועד": **באן** קודס הגרלה כו'
ב"ש שני שעירי (יומא דף ע"ג) אמרי'
דחייב על שניהם והיינו למסקנא
דשמעון דמשי כאן קודס דדיו וכי'
אל קודס הגרלה חייב דראוי לשעיר
בעשה בחזן: **באן** קודס דדיו כאן
לאחר יודיו ומדפטר קרא קודס יודיו
כ"ש לאחר יודיו וכי אלטרירך פתח אל
מועד משום פרה ומשום קדשי בדר
הבית ומייה היא גופה תימה אחאי לא
ממעטין מלה ובפ"ק דתמורה (דף ע"ג)
גרס בכל הספרים ולא אוליא פרת
חטאת ושעיר המשחלה שם ראויין
לפתח אל מועד ת"ל לה' שמויותים
לה' יאלו אלו שאין מיוחדין לה' ומייה
קדשי בדר הבית שפיר מיקור מיוחדין
לה' דכולס לשמים וע"כ נמי לא גרס
פרת חטאת בזבחייה' דלא חיקשי מהני'
ועוד אלטרירך אל פתח אל מועד
למטעין גנו כדלמתיין לעיל בפ"ק השוחט
והמעלה (דף ק"ז):

(הא איפני) נהי דאיפני מירושלים מכולה א"י
לא איפני אכא דאמרי וחיבתה ר"ל לרבי יוחנן
איה מתי מכול איה מתינובדנאצם מאי לאו
מדהני הוה הני נמי הומוקדי איר' בא כראייה
הא כראייה וחיבתה מכל אשר כתרבה
מתו בשלמא לרבי דאמינא יד מכול לא"י
משום הכי מתו אלא לרבי דאמי (משום)
הכלא כדרב חסדא דאמר רב חסדא ברוחמין
קלקלו וברוחמין נידונו וחיבתה הכא ויישוב
המים וכתובי החם וחיבת המלך שכבה אכא
דאמר וחיבתה רבי יוחנן לר"ל מכל אשר
כתרבה מתו בשלמא לרבי דאמינא לא יד
מכול לא"י משום הכי הוה תרבה אלא לרבי
מאי תרבה וחיבתה מעיקרא ואמאי קרי
ליה תרבה כדרב חסדא דאמר רב חסדא ברור
המכול לא נגורה גורה על דגיס שבים שנאמר
מכל אשר כתרבה מתו ולא דגיס שבים בשלמא
לרבי לא יד מכול לא"י היינו דקרימא החם
אלא לרבי יד רימא היכא קס"א יצא גוריות
הבניסו כתיבה דאמר רבה בר בר נה לרבי
חזי לי אוריאל דרימאבת יומא והוה כתרבור
והר תבור כמה הויה ארבעין פרסי משכא
דצואריה תלחא פרסי' מרביתא דרישא פרסא
ופלגא רמא ז' כבא וסכר ירדנא אר' יוחנן
ראש הבניסו לחיבה דאמר רב מרבתא
דרישא פרסא ופלגא אלא ר' ראש חוממו
הבניסו לחיבה והא א"ר יוחנן לא יד מכול
לא"י לרבי ר"ל קאמר דאקסניא חיבה אמר
ר"ל קרניו קשרו בחיבה דאמר רב חסדא
אנשי דור המבול ברוחמין קלקלו וברוחמין
נידונו ומעטת חיבה לרבי סניא ועוד ענין מלך
הבשר היכא קאי אלא נעשה להם שנינו
בצירי החיבה ור' יוחנן [בן לקיש] נהי נמי
דירד מכול לא"י והא לא פש' דאמר ר' יוחנן
למה נקרא שמה מצולה שכל מתי מכול
נצתללו: שם רבי יוחנן אמר למה נקרא
שמה שבער שכל מתי מכול ננערו ששן אי
אפשר דלא אורבמו א"ר אבהו למה נקרא
שמה שבער שבערת עשיריה והא קחוינין ין
(דיון) תלחא דרי לא משכי א"ר אמי *כל
האוכל מעפרה של בבל כאילו אוכל בשר
אבותיו חנה וכל האוכל מעפרה של בבל
כאילו אוכל בשר אבותיו ו"א כאילו אוכל
שעיר המשחלה: שער המשחלה ירמיה
(א) קריבן שומע אני אפילו קדשי בדר הבית
שנקראו קרבן שנאמר ונקרב את קרבן ה'
ת"ל אל פתח אהל מועד לא הביאו מי שראוי
לבא (מסאה) מועד יצאו קדשי בדר הבית
שאין ראויין אל אציה את ארץ שאינן ראויין
שהוא ראוי לבא אל פתח אהל מועד ת"ל לה'
לחוציא שער המשחלה שאינן מיוחדין לה'
הגרלה נמי היכא יודיו? אלא אמר רב מני לא קשיא באן
קודס יודיו: הרובע והגרבע: והא נמי תיפוק לי
מפתח אהל מועד בשלמא

מחילה נ"ל ק"ל
אלה שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

לשני הכי יומא דהסס קס ג"ל דל"ג:
ופא קא פניא טיבס והא החיבה
מהלכת עלפני המים מנזבה לנמוך ממלא
חוטמו נשמט מן החיבה ומתו ומשני
קרניו קשרו לחיבה: **ברוחמין נידונו**
ונמלא נמלג ברוחמין וליטעמיר טיבס
סיכי פניא: והלא ופתח היא מביה
ומבזמן כדכתיב ופרת אורה וגו'
(בראשית ו) וכיון דרוחמין הוה הארץ כן
מהלכת שאין זפתה נפטר: **ענין מלך**
פסא דכתיב ביה ויבא הפליט ואל'
יוחנן (ומה דף ס"א): זה ענין שפלת
מאנשי דור המבול: **ענין נעשה ונלמנו**
פסיס כשבידי החיבה וסס עמד ענין
והא"ס וגם חופס לא נפטר והראס לא
הולך לתיבס ומפני גורלה לא נעבדו:
הא לא פס פ"ק הממים שם כלום
דליידי דגובה היא הספילוס המים לבבל
שהיא מוללה: **למה נקרא שמה מוללה**
דכתיב (ישעייה) האומר לגולה תרבי:
אי אפשר דלא ארביקו בטיט:
שמערת עשיריה (כל) מפני שאין
מרחמים על הבכיות כדלמתיין במסכת
בילה (דף ע"ג): עשירי בבל יורדי גיאס
הן: **כאילו אוכל שקלים ורמשים** של
מבול: **או קרבן שומע אני כו'** קרבן
דכתיב בשחוטין מין (ויקרא יו) להקריב
קרבן וגו' דריש ליה בת"כ על הקרבן
בזבחייה וזו חייב על השוחט חולין פסיס
או קרבן לאו ליהי אהל אלא לחייב על
קדשי בדר הבית ששחטן בחזן שאף הן
נקראו קרבן כענין שנאמר (במדבר לא)
ונקרב את קרבן ה' איש אשר מלא כלי
וזב אצעהו ומדו ואין זה אלא לבק
הבית: שאין ראויין לפתח אהל מועד
אזי שמעתי בסדר יומא לפי שסחמין
בעלי מונות דק"ל הממים תמימים
לבדק הבית עובר בעשה במס' המערה
(דף ע"ז): אבל לענין הסוגיא אי למד
כאן דאינו תמים נמי קרי איש ראוי
ללך הועתד לבא אל אהל מועד
דהא פרת חטאת תמימה היא וקרי לה
איש ראוי: **מועד** אה אלו שאין עמידין
דל לאסל מועד: ולא אריא שער
המשחלה דראוי הוא שהוא תמים
דבעין שיהא ראוי לשם דלא ידעיין
הי מתרמי כה) זה שמעתי ולפי סוגיא
של שמועה זו משמע דקרי ליה ראוי
ועמיד ליה כנס' משום הגרלה ויודיו:
מ"ל לסי' להקריב קרבן לה' המיוחד
לה' הוליא שער המשחלה שאינו
מועד לסי' **ענין פגול** ה"ל לחייב
הוא וממעט מאל פתח: **הא איכא יודיו**
דבעי ליה כנס' להסודות עליו: **תיפוק לי מאל פתח אהל מועד**
דהא לאו ראויין הן לבא לעזרה
בשלמא

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

(ר"ס יב סנהדרין ק"ג)

סנהדרין ק"ג קושין י"ג

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל

הא לא שבו כו' כ"ל ד"ל